

samtlig Beløb til Husmændene skulde lige med et Kup, før der var dannet nogen Husmandsforening, tages bort fra den nuværende Administration og gaa over til noget nyt og oprøvet. Det var det, der blev rejst Modstand imod. Her er ikke Tale om at føre en eneste Øre af disse Summer over til en anden Anvendelse eller Administrationsmaade. Her er der Tale om nu efter 2den Behandling og efter at der er dannet en Husmandsforening, som har søgt om en Bevilling, at give denne Bevilling aldeles afset fra de Bevillinger, som i Forvejen fandtes paa Finansloven. Dette er jo noget ganske andet. Jeg kan derfor ikke lade det ærede Medlems Krav om at have Æren for denne Bevilling blive staaende, men naar det ærede Medlem er ved at sige, at det ikke kommer an paa Beløbets Størrelse, saa tyder det paa nogle meget svage Følelser for Husmændene. Naar jeg skulde optræde for Husmændene, vilde jeg rigtignok sige: Jo mere, jo bedre. Men det ærede Medlem siger: Beløbets Størrelse er ligegyldigt, naar bare jeg, Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, kan sige, det er mig, der har faaet denne Sag til at glide. Men det kan det ærede Medlem, som sagt, slet ikke sige.

Og paa ganske lignende Maade er det med Fiskerne. Det ærede Medlem vil tilægge sig Æren for en Bevilling, som Landbrugsministeren har stillet Forslag om, ikke paa Foranledning af det ærede Medlem, men paa Foranledning af et Andragende fra Fiskeriforeningen til Landbrugsministeriet, hvori der gives saa tilstrækkelige Momenter, at Ministeren har ment det rigtigt at søge Beløbet forhøjet, netop fordi Ministeren har taget de saglige Hensyn. Det ærede Medlem fandt, at det var en Skam, at Ministeren ved 2den Behandling havde sagt, at Fiskerne vistnok ville forstaa, at de ikke gjorde vel i at henvende sig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds. Det fandt det ærede Medlem var stygt sagt; det var at antyde, at det personlige Hensyn og Antipatier skulde gaa forud for saglige Hensyn. Deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Det Landbrugsministeren har ment dermed, kan fornuftigvis ikke være andet, end at, da Erfaringen Aar for Aar og Dag for Dag viser, at saa ofte det ærede Medlem faar fat i en eller anden Sag, som i og for sig kan være mere eller mindre god, saa anvender han den ikke sagligt, men han forsøger paa at lave en særlig Politik

derpaa, og det er ganske klart, at naar en Sag, der burde være en neutral Sag, bliver anvendt paa denne Maade og kommer ind i den store politiske Malstrøm, kan det ikke gavne den, men i mange Tilfælde skade Sagen. Andet ligger der slet ikke i Landbrugsministerens Udtalelse, og det synes jeg oprigtig talt ikke, at der er nogen Grund til at gøre ham Bebrejdelser for. Det er en ganske fornuftig og oprigtig Betragtning, og der er ikke den fjerneste Grund for det ærede Medlem til at sige, at det røbede en styg Tænkemaade, eller hvad det nu var, det ærede Medlem sagde.

Det ærede Medlem vilde ikke være med til Bevillingen til et Dyrslægemøde, da det ikke var Statens Sag at støtte et saadant Møde. Jeg tror, det ærede Medlem har Uret deri. Staten har støttet mangfoldige Møder i Fortiden, og jeg kan heller ikke se andet, end at det er rigtigt, naar den Sag, som det er Mødets Formaal at fremme, maa siges at være en god Sag, og naar den maa siges at være til Gavn for Statsborgerne i Almindelighed, uden Hensyn til, om de have en eller anden politisk Trosbekendelse. Ganske anderledes stiller det sig, naar man kommer til Spørgsmaalet om at støtte den skandinaviske Kongres i Kjøbenhavn, som det ærede Medlem talte om. Vi vide jo alle, at en saadan Kongres har meget ondt ved at holde sig borte fra politiske Spørgsmaal, og ved at undlade særligt at tage Parti i en bestemt politisk Retning. Og jeg tror ikke, at der vil være nogen Grund for Staten til at støtte et saadant Møde; for øvrigt har det ærede Medlem paa dette Omraade ikke den fjerneste Grund til at klage, da man ikke har søgt om Statens Støtte; først da vilde der være Anledning til at tage under Overvejelse, om man skulde støtte Mødet eller ikke. Efter at dette Møde er holdt og efter hvad der kom frem, vil jeg sige, at det var meget godt, at de ikke søgte Statens Støtte til dette Møde. Thi hvis jeg ikke tager fejl, blev der paa dette Møde af den Mand, der vil staa som Fører for det danske Socialdemokrati, udtalt, at hvis man i Sverige for at fremme indre, svenske, politiske Formaal, besluttede sig til Generalstrejke, skulde de danske Arbejdere være parate til at støtte en saadan Strejke. Jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at en saadan Udtalelse faldt paa dette Møde, og naar saa er, tror jeg, at den danske Stat vilde have været